

Bilag 1

Ved telefonisk henvendelse til justitsministeriet har formanden for landstingets udvalg vedrørende justitsministeriets forslag til lov om ændring i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption udbedt sig nogle oplysninger til brug ved udvalgets arbejde.

1. Udvalget har således anmodet om oplysning om, hvorledes den norske og den svenske adoptionslov afgrænser arten af de legemlige sygdomme, der kan medføre ophævelse af adoptionsforhold.

I denne anledning skal man meddele, at § 23, stk. 1, i den norske lov om adopsjon af 2. april 1917 som ændret ved lov af 22. oktober 1948 lyder således:

„Viser adoptivbarn seg å være åndssvakt eller sinnssykt eller å lide av annen betydelig legemlig eller sjælelig lyte eller ondartet og langvarig sykdom som kan antas å stamme fra tiden før adopsjonen og som adoptivforeldrene da ikke kjente til, kan de innen 5 år fra adopsjonen forlange adoptivforholdet opphevet ved dom.“

og at § 21, stk. 1, i den svenske lov om adoption af 14. juni 1917 som ændret ved lov af 5. maj 1944 lyder således:

„Finnes adoptivbarnet lida av sinnesslöhet, annat svårt själsligt eller kroppsligt lyte eller svårartad sjukdom, som kan antagas härröra från tiden före adoptionen, utan att adoptanten då ägde vetskap därom, varde adoptivförhållandet hävd, såfremt ansökan göres av adoptanten inom fem år från adoptionen.“

2. Udvalget har dernæst udbedt sig nærmere oplysninger om de i motiverne til lovforslagets § 2 nævnte tilfælde om ophævelse af adoptionsforhold, der har været forelagt justitsministeriet.

Justitsministeriet kan herom meddele følgende oplysninger:

a. Det første tilfælde drejer sig om et barn, der var født udenfor ægteskab den 22. september 1938, og som, da det var 9 måneder gammelt, blev adopteret af et ægtepar. Adoptanterne var bekendt med, at barnet, der var født et par måneder for tidligt, led af engelsk syge, men da der efter foretagne lægeundersøgelser ikke var grund til at antage, at barnet iøvrigt ikke var normalt, nærrede de ikke betænkelighed ved at adoptere barnet. Nogen tid efter adoptionen viste barnet sig imidlertid at være abnormt, og det blev indlagt på en åndssvageanstalt, hvis overlæge den 10. august 1940 erklærede, at det var ret dybt åndssvagt.

b. I det andet tilfælde blev et den 10. august 1946 udenfor ægteskab født barn ved bevilling af 27. november 1946 adopteret, uden at der havde været fremdraget noget, som tydede på, at barnet ikke var normalt. Da barnet var et år gammelt, blev det ved undersøgelse af en specialist erklæret for åndssvagt i ret svær grad og muligvis tillige meget svagsynet.

c. Det sidste tilfælde drejer sig endelig om et barn, der var født udenfor ægteskab den 9. marts 1944 og adopteret ved bevilling af 9. december 1944. I 1945 blev barnet ved en på rigshospitalet foretagen undersøgelse erklæret for åndssvagt og inddraget under åndssvageforsorg. Der var heller ikke i dette tilfælde ved adoptionen fremkommet noget, som tydede på åndssvaghed.

Justitsministeriet er desuden senere underhånden blevet bekendt med følgende tilfælde, hvor der efter udfærdigelse af adoptionsbevilling har vist sig at foreligge alvorlige sjælelige eller legemlige mangler hos barnet:

d. Et den 22. august 1934 udenfor ægteskab født barn blev i 1935 adopteret, uden at der var oplyst noget om, at barnet ikke skulle være fuldtud normalt. Barnet viste sig senere at være abnormt og blev den 26. august 1944 inddraget under åndssvageforsorg.